

musí po vyklizení vojenským velitelstvím opět vráceny býti tomuto svému určení.

Ze spisů správních není patrno, jak se žal. úřad s tvrzením tímto vypořádal, a neobsahuje také nař. rozhodnutí samo ničeho k vyvrácení tohoto tvrzení; jest tedy skutkové zjištění, ze kterého žal. úřad v tomto směru vycházel, neúplné. Pokud žal. úřad snad pokládal za dostatečný důvod pro závěr, že německá škola oněch místností nepotřebuje, okolnost, že obou místností v I. patře v době záboru skutečně nepoužívala, byl by názor tento z důvodů blíže rozvedených v rozhodnutí tohoto soudu ze dne 28. května 1921 č. 6400 mylným. Jelikož uvedená neúplnost a nejasnost skutkového zjištění, ze kterého žalovaný úřad podle spisů správních vycházel, týká se podstatné otázky, totiž toho, je-li zábořem ohrožen původní vlastní účel budovy a provoz německé školy, tudíž je-li zábor po zákonu přípustný čili nic, uznal soud tuto vadu za podstatnou a bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 1141.

Obecní statek (Čechy): Pro řešení otázky, lze-li při určitém obecním pozemku použití předpisů zák. ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n., po případě kterého ustanovení tohoto zákona, je rozhodným zjištění, jaké určení měl tento pozemek podle § 70 čes. ob. zřiz.

(Nález ze dne 26. ledna 1922 č. 1118.)

Věc: Antonín V. a spol. v L. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou stranu obec L. adv. Dr. J. Wollner z Plzně) stran užívání obecní pastviny.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ve schůzi obecního zastupitelstva v L. z — bylo usneseno, aby obecní parcela č. kat. — byla propachtována na 6 let, aby k pachtu byli připuštěni pouze obyvatelé, mající méně než 8 ha pozemků a aby po druhé senoseči měli všichni obecní usedlíci právo na ní pásti dobytek.

Ke stížnosti Antonína V. a společníků zrušila okresní správní komise toto usnesení obecního zastupitelstva a uložila obci, aby v této věci bylo vyvoláno nové usnesení, vyhovující zákonitým ustanovením.

K odvolání obce L. zrušil zemský správní výbor nař. rozhodnutím rozhodnutí okresní správní komise a potvrdil usnesení obecního zastupitelstva v L. z následujících důvodů: »Konaným šetřením bylo zjištěno, že na obecní parcele č. k. — byla v r. 1919 pachtýři tráva dvakrát posečena a že po druhém posečení byla tato parcela stejně jako všechny ostatní obecní louky užívána všemi usedlými k pasení dobytka a že vzhledem k tomu může býti ve smyslu posl. odst. § 9 zák. ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n. obcí propachtována, a sice, jak to správně učinilo obecní zastupitelstvo v L., především uchazečům nemajetným a těm, kteří toho z důvodů hospodářských nejvíce potřebují.«

O stížnosti, vytykající nezákonnost, neúplnost a vadnost řízení, uvážil nss toto:

Ze správních spisů vychází na jevo, že před léty byl zahájen spor o to, je-li parcela č. kat. — v L. kmenovým obecním jměním neb obecním statkem; ze spisů však jest zřejmo, že spor tento nebyl meritorně ukončen.

Je-li pravda, že tento obecní pozemek před vydáním zákona ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n. byl kmenovým jměním obecním, pak záleželo na vůli obce, jak ho chtěla užívat, buď jako pastviny aneb jako louky. Je-li však správné tvrzení st-lů, že tento pozemek byl obecním statkem ve smyslu § 70 čes. zřiz. ob., pak nebyla obec bez porušení subjektivních práv podílníků oprávněna způsob jeho užívání samovolně proti vůli podílníků měniti. Z toho následuje nutně, že by v tomto případě pro otázku zákonitosti zmíněného usnesení obce nerozhodoval faktický způsob užívání, jaký byl r. 1919, nýbrž rozhodným by bylo zjištění, jaké určení měl tento pozemek podle § 70 čes. ob. zřiz., byl-li tedy věnován účelům pastviny nebo louky.

Nař. rozhodnutí vychází z právního názoru, že rozhodným jest faktický stav užívání z r. 1919. Následkem tohoto mylného právního názoru opomenul žal. úřad zjistiti, jde-li o kmenové jmění obecní či jde-li o obecní statek a — v posledním případě — bylo-li ho užíváno ve smyslu § 70 obec. zř. jako pastviny nebo jako louky. Od tohoto zjištění pak závisí, je-li v tomto případě použití ustanovení 3. neb ustanovení 4. odst. § 9 zák. ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n.

Vzhledem k těmto úvahám muselo býti naříkané rozhodnutí zrušeno jako nezákonné dle § 7 zák. o ss.

Č. 1142.

Úředníci státní (Slovensko): I. * Také obecní a obvodní notáři, kteří byli ustanoveni podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918 a podali ve smyslu § 5 zák. z 22. března 1920 č. 211 sb. z. a n. žádost za ustanovení notářem, stanou se státními úředníky podle cit. zák. teprve, jmenoval-li je ministr vnitra podle § 4 cit. zák. obecními neb obvodními notáři. — **II. *** Jedině byli-li ministrem vnitra jmenováni, jsou tito notáři také, pokud jde o jejich zaopatřovací požitky, podrobeni zákonům platným pro státní úředníky republiky Československé.

(Nález ze dne 27. ledna 1922 č. 1023.)

V ě c: Jan K. v S. proti administrativnímu výboru župy Šaryšské v Prešově o pensionování.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Min. vnitra zamítlo výnosem z — žádost st-le, obvodního notáře, který byl již notářem před 28. říjnem 1918, za převzetí do státní politické služby při politické správě na Slovensku. Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska odvolav se na § 7 zák. ze dne 22. března 1920 č. 211 sb. z. a n., vyzval župana župy Šaryšské, aby st-l byl nejpozději do 30. června 1921 propuštěn ze slubžby, resp. podle uherského systému pensionován.

Žal. úřad naříkaným rozhodnutím hledě k uvedenému výnosu min. vnitra dal st-le od 1. července 1921 na odpočinek a vyměřil mu ve smyslu